

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 92/03-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., bytom N., zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Advokátska kancelária, Z., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 79/02 a Okresného súdu v Žiari nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. E 1065/96 a sp. zn. 4 C 712/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2003 doručená sťažnosť J. H., bytom N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Advokátska kancelária, Z., ktorou v spojení s podaním z 10. apríla 2003 označeným ako „Odstránenie nedostatkov podania“ (ďalej len „sťažnosť“) namietal

porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 79/02 a Okresného súdu v Žiari nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. E 1065/96 a sp. zn. 4 C 712/01. Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označeného práva žiadal priznať aj primerané finančné zadost'učinenie v sume 500 000 Sk.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako oprávnený podal 18. júna 1996 Okresnému súdu v Žiari nad Hronom návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia na uspokojenie pohľadávky v sume 350 000 Sk s príslušenstvom podľa exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č. k. 10 C 6/96-10 z 26. januára 1996 a že o tomto návrhu vedenom pod sp. zn. E 1065/96 bolo rozhodnuté tak, že 22. novembra 2000 bol výkon rozhodnutia najprv vyhlásený za neprípustný podľa § 268 ods. 1 písm. h) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a následne bol uznesením z 30. januára 2001 zastavený. Po právoplatnosti zastavenia výkonu rozhodnutia sťažovateľ podal 12. júna 2001 Okresnému súdu v Žiari nad Hronom žalobu proti Slovenskej republike o náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Žiari nad Hronom v uvedenej veci výkonu rozhodnutia, o ktorej bolo v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 712/01 Okresným súdom v Žiari nad Hronom rozhodnuté tak, že rozsudkom z 10. decembra 2001 bola žaloba sťažovateľa zamietnutá. Sťažovateľ následne podal odvolanie proti tomuto rozsudku a zároveň podal návrh na prikázanie veci inému súdu. O tomto jeho návrhu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. Ndc 71/02 z 21. februára 2002 tak, že prejednanie veci sp. zn. 4 C 712/01 Okresného súdu v Žiari nad Hronom prikázal podľa § 12 ods. 2 OSP Okresnému súdu v Nitre. Z tohto dôvodu bola vec 21. februára 2002 postúpená Okresnému súdu v Nitre a je vedená pod sp. zn. 14 C 79/02. Za účelom rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa podanom proti rozsudku z 10. decembra 2001 bol spisový materiál zaslaný 29. mája 2002 Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“), ktorý ako odvolací súd vo veci stále koná pod sp. zn. 7 Co 214/02.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa o namietaných skutočnostiach týkajúcich sa postupu Okresného súdu v Žiari nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. E 1065/96 dozvedel v čase jeho skončenia a najneskôr v deň, keď podal žalobu o náhradu škody proti Slovenskej republike, t. j. 12. júna 2001, a v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 712/01 najneskôr v deň, keď bola vec najvyšším súdom prikázaná a následne aj postúpená Okresnému súdu v Nitre, t. j. 21. februára 2002. Predmetnú sťažnosť sťažovateľ ústavnému súdu podal až 28. februára 2003, t. j. v čase, keď už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Ústavný súd vo vzťahu k napadnutým konaniam Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. E 1065/96 a sp. zn. 4 C 712/01 musel sťažnosť odmietnuť ako návrh podaný oneskorene.

Pokiaľ ide o napadnuté konanie Okresného súdu v Nitre sp. zn. 14 C 79/02 ústavný súd konštatuje, že vec došla tomuto okresnému súdu 21. februára 2002 a že tento ju za účelom rozhodnutia o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa (Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 4 C 712/01 z 10. decembra 2001) predložil 29. mája 2002 krajskému súdu, ktorý ako odvolací súd vo veci stále koná.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02).

Podľa názoru ústavného súdu postup Okresného súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 79/02 po prevzatí veci na základe jej prikázania najvyšším súdom (21. februára 2002) do jej odovzdania krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní (29. mája 2002) nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. S ohľadom na tieto skutočnosti neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup všeobecného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie tohto základného práva sťažovateľa. Sťažnosť sťažovateľa bola v tejto časti zjavne neopodstatnená.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2003